

POWTÓRZENIE VI

LEKCJE 201 – 220

WPROWADZENIE

Podczas tego powtórzenia zajmiemy się każdego dnia tylko jedną ideą i będziemy praktykowali ją możliwie jak najczęściej. Poza porannymi i wieczornymi okresami ćwiczeń, które nie powinny trwać krócej niż piętnaście minut, i codziennymi przypomnieniami dokonywanymi przez cały dzień, posługuj się tą ideą możliwie często w okresach między nimi. Każda z tych idei sama wystarczyłaby do zbawienia, gdybyś naprawdę ją sobie przyswoił. Każda z nich wystarczyłaby, żeby uwolnić ciebie i ten świat z każdej formy niewoli i zaprosić do powrotu pamięć Boga.

Mając to na uwadze, rozpoczynamy naszą praktykę od starannego przeglądu myśli, którymi Duch Święty nas obdarzył w naszych ostatnich dwudziestu lekcjach. Każda z nich zawiera cały program, jeśli będzie zrozumiana, praktykowana, przyjęta i stosowana przez cały dzień do wszystkich pozornych wydarzeń. Jedna z nich wystarczy. Ale od tej jednej nie wolno robić żadnych wyjątków. Toteż musimy użyć je wszystkie, pozwalając im scalić się w jedną, skoro każda z nich wnosi swój wkład do całości, której się uczymy.

Te sesje praktyki, podobnie jak w naszym ostatnim powtórzeniu, skupiają się wokół głównego tematu, od którego zaczynamy i na którym kończymy każdą lekcję. Oto on:

Nie jestem ciałem. Jestem wolny.

Albowiem wciąż jestem taki, jakim stworzył mnie Bóg.

Dzień zaczyna się od tego i na tym kończy. I powtarzamy to z każdym wybiciem godziny lub przypominamy sobie w międzyczasie, że mamy funkcję, która przekracza świat, który widzimy. Poza tym i poza powtarzaniem myśli

przeznaczonej do praktyki na dany dzień, nie wymaga się żadnej formy ćwiczenia prócz dogłębnego pozbycia się wszystkiego, co zaśmieca umysł i czyni go głuchym na zdrowy rozsądek, zdrowie umysłowe i prostą prawdę.

W tym powtórzeniu spróbujemy wyjść poza wszelkie słowa i szczególne formy praktyki. Tym razem bowiem podejmiemy próbę przyspieszenia naszych kroków na krótszej drodze prowadzącej do pogody ducha i pokoju Bożego. Wystarczy, że zamkniemy oczy, a potem zapomnimy o wszystkim, co – jak sądziliśmy – wiedzieliśmy i rozumieliśmy. Gdyż w ten sposób dana nam będzie wolność od wszystkiego, czego nie wiedzieliśmy i nie potrafiliśmy zrozumieć.

W tym braku struktury jest tylko jeden wyjątek. Nie pozwól, by jakakolwiek błaha myśl przeszła niezakwestionowana. Jeśli taką zauważysz, zaprzecz jej władzy i szybko zapewnij swój umysł, że nie jest ona tym, czego chcesz. A potem porzuć łagodnie tę myśl, którą zanegowałeś, szybko i pewnie wymieniając ją na ideę, którą praktykujemy danego dnia.

Gdy poczujesz pokusę, pozostań wolny od niej, mówiąc:

Nie chcę tej myśli. Zamiast niej wybieram

Następnie powtórz ideę przypadającą na dany dzień i pozwól, by zastąpiła to, co myślałeś. Poza takimi konkretnymi zastosowaniami głównej idei na każdy dzień, dołączamy kilka szczególnych wyrażen i myśli dla ułatwienia naszej praktyki. Przede wszystkim jednak będziemy oddawać te okresy spokoju i ciszy Nauczycielowi, który naucza w ciszy, mówi o pokoju i nadaje naszym myślom wszelkie znaczenie, jakie mogą mieć.

To Jemu ofiarowuję to powtórzenie w twoim imieniu. Pozostawiam cię pod Jego opieką, by nauczał cię, co masz czynić, mówić i myśleć, gdy tylko zwrócisz się do Niego. On cię nie zawiedzie i będzie dla ciebie dostępny, kiedykolwiek wezwiesz Go na pomoc. Ofiarujmy Mu całe powtórzenie, które teraz rozpoczynamy, a także nie zapominajmy, Komu zostało dane, gdy dzień po dniu praktykujemy, zmierzając do celu, który On nam wyznaczył, pozwalając

Mu nauczyć nas, jak mamy iść, i ufając Mu całkowicie, że wskaże nam sposób, w jaki każdy okres praktyki może najlepiej stać się miłym darem wolności złożonym światu.

Tłum. Jerzego Prokopiuka opublikowane za zgodą Wydawnictwa Poza Czasem
Copyright © by Wydawnictwo Poza Czasem Sp. z o.o.